

for anbefale, at vi faar Loven vedtaget hurtigst muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. P. Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Andersen: Den højtærede Minister gav ikke noget Svar paa min Henstilling om at skabe Sikkerhed for, at de Fiskere, der var i Trang, fik den Understøttelse, man tiltænkte dem. Derimod fremsatte han en Kritik af mine Bemærkninger om den Maade, hvorpaa Fiskerne blev behandlet af Kommunalbestyrelserne paa Vestkysten og udtalte, at den Slags almindelige Udtalelser kunde ikke fremsættes. Jeg maa henvise den højtærede Minister til, hvad jeg udtalte, at jeg ved tidligere Lejlighed i Rigsdagen havde dokumenteret, hvilke Kommuner det er, der har opført sig saaledes overfor arbejdsløse Fiskere i Vestjylland. Det staar at læse i Rigsdagstidenden, og da den daværende Indenrigsminister var Repræsentant i Folketinget for en af de Kredse, i hvilke disse Kommuner laa, og maatte erkende Rigtigheden heraf, kan den højtærede Minister formentlig være tilfreds hermed. Jeg vil da bede den højtærede Minister om ikke fremtidig, uden at have særlig Grund dertil, at reprimandere mig, saaledes som sket i dette Tilfælde.

Indenrigsministeren (Kragh): Det kunde ikke paa nogen Maade falde mig ind at reprimandere det ærede Medlem, hverken ved denne Lejlighed eller ved kommende Lejligheder — det savner jeg Beføjelse til. Men det ærede Medlem udtalte, at naar der er udbetalt saa ringe Understøttelser til Fiskerne, som Tilfældet er, eller som det ærede Medlem i alt Fald paastaar, at der er, saa skyldes det, at Kommunalbestyrelserne langs Vesterhavet, sagde det ærede Medlem, savner Humanitetsfølelse, og overfor en saadan Udtalelse har jeg tilladt mig at gøre den Bemærkning, at slige Almindeliggørelser ikke er heldige, de lader sig ikke begrunde og er derfor uretfærdige overfor de vedkommende. Og naar det ærede Medlem nu møder op og siger, at han ved tidligere Lejlighed har redegjort for, at der her og dér var Kommunalbestyrelser, som ikke havde ydet Fiskerne den Støtte, de burde have ydet dem, ja, saa er det jo noget helt andet, og ud fra en saadan Viden kan det ærede Medlem ikke generalisere, saaledes som han har tilladt sig at gøre. Det

er det, jeg har følt det som min Pligt at sige.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Sundbo, fordi han støtter Bestræbelserne for at faa dette Lovforslag gennemført i uforandret Skikkelse. Det er ogsaa en Nødvendighed, hvis det skal lykkes at faa Sagen ordnet, inden den nugældende Lov udløber.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa, at de to sidst behandlede Lovforslag under Forudsætning af Tingets Samtykke vil komme til anden og tredie Behandling paa senere Møder i Dag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov af 30. Juni 1919 om Statsstøtte til tuberkuløse Sygebehandling.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2969).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Hegelund-Lange: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag uforandret til Gennemførelse. Ifølge den nugældende Lov er Statsanerkendelsen som bekendt betinget af, at der ikke kræves en højere Betaling end 2 Kr. paa Kystsantorier, Rekonvalescenthjem, Rekreationshjem og Plejehjem, 3 Kr. paa Tuberkulosehospitaller og 3 Kr. 50 Ø paa Kysthospitaller og Tuberkulosesantorier. Man har fra forskellige kommunale Myn-digheders Side ønsket disse Takster noget forhøjet paa Grund af Prisniveauets Stigning. Lovforslagets Gennemførelse vil praktisk set medføre, at medens de ubemidlede Patienter, der selv betaler, eller for hvem andre betaler, hidtil kun, uanset om det var voksne eller Børn, og uanset paa hvilke af de forskellige Anstalter de var anbragt, har ydet 50 Ø. pr. Dag, og hele det øvrige Beløb er blevet betalt af Staten dels gennem de direkte Tilskud paa Finansloven, dels gennem Efterbevilling af Underskud paa Tillægsbevillingsloven, vil